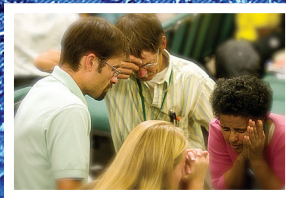

Rukoillaan **sadetta!**

Yhteisen rukouksen
pikaopas

Rukoillaan
sadetta!

Yhteisen rukouksen
pikaopas

ISBN 978-951-629-508-7

9 789516 295087

Copyright © 2011, 2012 by Melody Mason, ARME Prayer Ministries, and Janet Page, Associate Ministerial Secretary for Prayer and Pastoral Families, General Conference of Seventh-day Adventists.

Copyright © 2013, Suomen Adventtikirkko

Kääntäjä: Minna Flink

ISBN 978-951-629-508-7

Painopaikka: PK-paino Oy, Tampere, 2013

Raamatun tekstit, ellei toisin ole mainittu on otettu Suomen evankelisluterilaisen kirkon vuonna 1992 käyttöön ottamasta suomennoksesta. Suomennoksen tekijänoikeudet omistaa Kirkon keskusrahasto. Käytetty luvalla. (VKR = Vanha kirkkoraamattu.) Joissakin suomenkielisissä tekstilainauksissa on käytetty Vanhaa kirkkoraamattua.

Lihavoinnit teksteissä ovat oppaan kirjoittajan lisäämiä, eivät alkuperäisistä lainauksista.

Tämä pikaopas on tarkoitettu vapaasti jaettavaksi. Sitä saa tulostaa, kopioida ja kääntää muille kielille, kunhan sisältö pysyy samana. Copyright-oikeus kuuluu yllä nimeytyille tahoille, kun materiaalia jaetaan.

Tuotettua materiaalia ei saa myydä. Tämän pikaoppaan alkuperäinen sähköinen versio löytyy oppaan lopussa mainitulta nettisivulta. Ottakaa englannin kielellä yhteyttä ARMEen (unitedprayer247@gmail.com), jos on kysymyksiä tämä materiaalin käytöstä.

"Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa." (Matt. 10:8.)

Sisällysluettelo

Miksi rukoilla sadetta?	4
Miksi yhteistä rukousta?	6
Mitä yhteinen rukous on?.....	8
Miten yhteinen rukous aloitetaan?	9
Palvonta ja ylistys	13
Synnintunnustus	14
Anominen	15
Kiittäminen	16
Uskonjakeita rukoukseen	17
Miten yhteinen rukous päätetään?	19
Lisävinkkejä rukouksen johtajille	20
Valmista sydämesi	20
Näytä esimerkkiä kunnioittamisesta	21
Anna Pyhän Hengen johtaa	22
Rukoile enemmän, puhu vähemmän	22
Pidä yksittäiset rukoukset lyhyinä	23
Johda hienotunteisesti	23
Lisävirikkeitä ja lähteitä	24
Rukouksen neljä teemaa.....	24
Vääristynyt herätyskulttuuri	30
Tietoisuus aidosta herätyksestä	31
Koettele Raamattua	33
Julkinen synnintunnustus	35
Esteitä rukoukselle	41
Kestävyyden tarve	43
Ajatuksia kansainvälisen adventtikirkon johtajilta ...	46
Lähdeaineistoa rukoukseen ja herätykseen	48

Miksi rukoilla sadetta?

”Pyytäkää Herralta sateita, pitkälle kevääseen saakka! Herra nostattaa tuulispäät ja pilvet, hän lähettää sadekuurot. Hän antaa viljan viheriöidä jokaisen pellolla.” (Sak. 10:1.)

”Pyytäkööt kristityt uskossa luvattua siunausta ja se tulee. Pyhän Hengen vuodatus apostolien päivinä oli varhaissade, ja sen seuraukset olivat loistavat. Myöhäissade tulee olemaan vielä runsaampi.” (Ellen G. White, *Evangelism*, s. 701.)

” – ja jos silloin kansani, jonka olen ottanut omakseni, nöyrytyy ja rukoilee, kääntyy minun puoleeni ja hylkää pahat tiensä, niin minä kuulen sitä taivaaseen, annan sen synnit anteeksi ja teen sen maan jälleen terveeksi.” (2. Aik. 7:14.)

”Saatana ei pelkää mitään muuta niin paljon kuin sitä, että Jumalan kansa raivaisi tien poistamalla jokaisen esteen, niin että Herra voi vuodattaa Henkensä velton ja katumattoman seurakunnan ylle.” (Ellen G. White, *Sanomia nuorisolle*, s. 127.)

”Meidän tulisi rukoilla Pyhän Hengen laskeutumista yhtä hartaasti kuin opetuslapset helluntaina. Jos he tarvitsivat sitä silloin, me tarvitsemme sitä vielä enemmän.” (Ellen G. White, *Turvassa kriisin keskellä*, s. 126.)

”Moraalinen pimeys peittää maan kuin arkkulii-na ruumisarkun. Kaikenlaiset väärät opit, harhaopit ja saatanalliset petokset johtavat ihmisten ajatuksia harhaan. Ilman Pyhää Henkeä ja Jumalan voimaa

teemme turhaa työtä totuuden esittämiseksi.” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, s. 158.)

**”Todellisen jumalisuuden elpyminen keske-
lämme on kaikista tarpeistamme suurin ja kiireel-
lisin.** Sen tavoittelemisen pitäisi olla ensimmäinen
tehtävämme. Tarvitaan vilpittöntä vaivannäköä Her-
ran siunausten saamiseksi, ei sen vuoksi että Jumala ei
olisi halukas antamaan siunaustaan meille, vaan siksi
että me emme ole valmiita ottamaan sitä vastaan. –
– Meidän tehtävämme on tunnustamalla syntimme,
nöyrytyksellä ja katumalla täyttää ehdot, joiden perus-
teella Jumala on luvannut antaa meille siunauksensa.
**Herätystä voi odottaa ainoastaan vastauksena ru-
koukseen.**” (Ellen G. White, *Selected Messages*, book
1, s. 121.)

**”Jumala on opettanut minulle, että työnteki-
joidemme tulee kokea syvä Jumalan Hengen kos-
ketus;** monet tarvitsevat täydempää kääntymystä.
Helluntaipäivänä, vastauksena opetuslasten jatku-
viin rukouksiin, Pyhä Henki laskeutui taivaasta kuu-
lostuen rajulta tuulenpuuskalta. Pitkän aikaa taivaan
vaikutusta oli pidätelty, mutta vastauksena näiden
nöyriä miesten palaviin rukouksiin taivaalliset voi-
mat laskeutuivat työskennelläkseen yhdessä ihmisten
kanssa. Mitä tunnustuksia sen jälkeen lausuttiinkaan
ja millaista nöyryyttä ilmeni! Millaiset ylistyslaulut ja
kiitokset sekoittuivatkaan katumukseen ja synnin-
tunnustuksiin! Koko taivas kumartui kuuntelemaan
nöyriä, Jumalaa etsiviä ihmisiä.” (Ellen G. White,
The Kress Collection, s. 31.)

**”Hartaiden ja rukoilevien uskovien muodosta-
man ketjun tulisi ympäröidä koko maailma. Rukoil-**

koot kaikki nöyrästi. – Ne, jotka eivät voi lähteä kodeistaan, kootkoot lapsensa ja kokoontukoot oppimaan yhdessä rukoilemista. – Vastauksena Jumalan kansan rukouksiin enkelit lähetetään mukanaan taivaallisia siunauksia.” (Ellen G. White, *Reflecting Christ*, s. 121.)

Miksi yhteistä rukousta?

”Minä sanon teille: mitä tahansa asiaa kaksi teistä yhdessä sopien maan päällä rukoilee, sen he saavat minun Isältäni, joka on taivaissa. Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään.” (Matt. 18:19, 20.)

”Meitä rohkaistaan rukoilemaan menestystä, ja Jumala vakuuttaa, että rukouksemme kuullaan ja niihin vastataan. – **Lupaus annetaan sillä ehdolla, että seurakunta rukoilee yhdessä, ja vastauksena näihin rukouksiin voidaan odottaa suurempaa voimaa kuin mitä tulisi vastauksena yksityiseen rukoukseen.** Annettu voima on suhteessa jäsenien yhtenäisyyteen ja heidän rakkauteensa Jumalaa ja toinen toistaan kohtaan.” (Ellen G. White, *Manuscript Releases*, vol. 9, s. 303 [Letter 32, 1903, s. 5].)

”Kallisarvoinen lupaus! Uskommeko sen? **Miten ihmeellisiä tuloksia ilmaantuisikaan, jos tämän ryhmän yhteiset rukoukset nousisivat Jumalan luo elävässä uskossa!**” (Ellen G. White, *Evangelism*, s. 414.)

”**Kun sanomaa totuudesta julistettiin alussa, kuinka paljon me rukoilimmekaan.** Kuinka usein esirukousten ääntä kuultiin kodeista, ladoista, puutarhoista tai metsiköistä. Käytimme usein monia tunte-

ja rukoillen hartaasti, kaksi tai kolme yhdessä, vedoten lupaukseen; usein kuultiin itkua ja sitten kiitosta ja ylistyslaulua. Nyt Herran päivä on lähempänä kuin naina alkuaikoina uskoimme, ja siksi meidän tulisi olla sitä hartaampia, innokkaampia ja palavampia.” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, s. 161.)

”Kun sitten koitti helluntaipäivä, he olivat kaikki yhdessä koolla.” (Ap. t. 2:1.)

”Jäsentemme tulisi rinnakkain yhdistää rukouksensa armoistuimen luona, jotta he voisivat liikuttaa Kaikkivaltiaan käsivartta. Silloin taivaan ja maan joukot tekevät tiiviisti työtä yhdessä, ja Jumalan enkelien läsnä ollessa iloitaan, kun kadonnut lammas löytyy ja palautetaan laumaan.” (Ellen G. White, *Fundamentals of Christian Education*, s. 210.)

”Niin kauan kuin Mooseksen kädet olivat koholla, olivat israelilaiset voitolla, mutta kun hän päästi kätensä vaipumaan, olivat amalekilaiset voitolla. Kun Mooseksen kädet väsyivät, Aaron ja Hur ottivat kiven hänen istuimekseen. Sitten he kannattelivat hänen käsiään kummaltakin puolen, niin että hän jaksoi pitää niitä ylhäällä auringonlaskuun saakka.” (2. Moos. 17:11, 12.)

”Ne, jotka kokoontuvat rukoilemaan yhdessä, saavat voitelun Pyhältä. Salaiselle rukoukselle on paljon tarvetta, mutta on myös tarvetta sille, että useat kristityt kokoontuvat yhteen ja vakavalla mielellä yhdistävät pyyntönsä Jumalalle.” (Ellen G. White, *In Heavenly Places*, s. 91.)

”Jokaisessa seurakunnassa tulisi varata aikaa yhteiselle rukoukselle työn edistämiseksi. Tulkoot

kaikki yhteen ja olkoon heidän uskollaan ja rukouksillaan määritelty tavoite.” (Ellen Whiten lausunto kirjassa *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, s. 294.)

”He pitivät kaikki yhtä ja rukoilivat lakkaamatta yhdessä joukkoonsa kuuluvien naisten sekä Jeesuksen äidin Marian ja Jeesuksen veljien kanssa.” (Ap. t. 1:14.)

Yhteisen rukouksen tavoite on pitää yhtä, jotta Pyhä Henki voi täyttää meidät. Meitä on neuvottu lisäksi rukoilemaan yhteisesti, jotta Jumalan voima voidaan päästää valloilleen ja suuri taistelu saattaa päätökseen.

Mitä yhteinen rukous on?

Jos toiveesi on edistää yhteistä rukousta perheessäsi, ystäviesi tai seurakuntasi jäsenten keskuudessa, mutta et ole varma, miten se tapahtuisi, tämä opas tarjoaa käytännöllisiä ehdotuksia, joiden avulla pääset alkuun. Suosittelemamme malli toimii erikokoisissa ryhmissä, muutaman henkilön ryhmistä jopa satojen ihmisten ryhmiin. Sitä voi toteuttaa lähes millaisissa puitteissa tahansa. Sitä voidaan käyttää viikoittaisissa rukousskokouksissa tai evankelisissa sarjoissa, osana seurakunnan jumalanpalveluksia, erityisinä rukouspäivinä tai ihan vain perhepiirissä kotona.

Pyhä Henki johtaa viime kädessä rukoustuokion kulkua; koska Jumala on kuitenkin järjestyksen Jumala, yhteistä rukousta tulee johtaa järjestäytyneesti. Muutaman ohjeen ja johdantosanojen jälkeen rukouksen johtaja auttaa ryhmää käymään läpi nel-

jä rukousteemaa. Seuraava ajankäyttöehdotus toimii hyvin tunnin kestävässä rukoustuokioissa:

Tervetulotoivotus/johdanto:	5 min
Palvonta/ylistys:	10 min
Synnintunnustus:	5–10 min
Anominen:	20 min
Kiittäminen:	5–10 min

Rukouksen johtaja auttaa siirtymään teemasta toiseen, mutta hän ei ole ainoa rukoilija. Yhteisessä rukouksessa tarkoituksena on saada kaikki osallistujat mukaan. Käytämme keskustelevaa lähestymistapaa. Jokainen voi vapaasti sen mukaan, miten Pyhä Henki häntä kehottaa, lisätä jotakin ryhmän keskustellessa Jumalan kanssa.

Miten yhteinen rukous aloitetaan?

Ennen kuin tunnin tai minkä tahansa mittainen yhteinen rukous aloitetaan, on hyvä selittää lyhyesti sen runko, jotta osallistujat ymmärtävät, miten rukoushetki tulee etenemään. Kokemuksen karttuessa tilaisuuden johtaja oppii kehittämään oman tapansa tämän tiedon kertomiseen.

1. Käymme rukouksessa läpi neljä pääteemaa.

Palvonta ja ylistys: Jumala kehottaa meitä astumaan hänen esipihoilleen ylistäen. Näin ollen ensimmäisen teeman aikana keskitymme ylistämään ja palvomaan. Sen sijaan, että kiirehtisimme suoraan pyyntöihim-

me, haluamme ottaa aikaa Jumalan palvomiseen ja hänen luonteensa kauneuden ajattelemiseen. Jumalan sana paljastaa meille hänen luonnettaan. Jumala on ilmoittanut, että kun opimme ylistämään häntä enemmän, meille annetaan lisää siunauksia, joista voimme häntä ylistää.

Synnintunnustus: Synnintunnustus on hyvin tärkeä tehokkaan rukouselämän osa. Se auttaa myös pitämään kanavat auki meidän ja Jumalan välillä (Jes. 59:1, 2; 1. Joh. 1:9). Monet synnit ovat tietysti luonteeltaan yksityisiä ja ne tulee vastaavasti tunnustaa hiljaa mielessä Jumalalle. (Kannattaa järjestää aikaa hiljaiselle synnintunnustukselle.) Julkisesti tunnustettavista puutteista (Jaak. 5:16) kannattaa pitää mielessä se, että emme halua tunnustaa asioita, jotka voivat saada jonkun toisen kompastumaan (tietty himoitsemiseen liittyvät teot tai ajatukset, seksuaalisynnit jne.) Danielin kirjan jakeista 9:4–16 löydämme esimerkin Jumalan kansan puolesta esitetystä yhteisestä synnintunnuksesta. Tällaiseen haluaisimme keskittyä rukouksen tässä vaiheessa. Onpa synnintunnustus sitten yksityistä tai julkista, tärkeintä on kuitenkin tunnustaa sitä, mitä Pyhä Henki kehottaa. (Lisää synnintunnuksesta s. 35.)

Anominen: Tässä vetoamme Jumalan sanaan ja viemme hänelle sekä fyysiset että hengelliset tarpeemme. Hän kehottaa meitä pyytämään, etsimään ja kolkuttamaan (Matt. 7:7) ja sanoo, että meillä ei ole, koska emme pyydä (Jaak. 4:2). Katsotaan, onko Jumala sanansa mittainen ja pyydetään! Meidän ei

tule pyytää vain itsellemme. Meidän tulee pyytää, jotta voimme siunata toisia. Jumala kehottaa meitä pyytämään häneltä suuria asioita! Suurin tarpeemme on Pyhän Hengen läsnäolo, joten olkoon sen pyytäminen keskeisellä sijalla, kun anomme.

Emme kysy rukousaiheita ennen rukousta, mutta rohkaishemme jokaista kertomaan ne Jumalalle tässä vaiheessa, ja tuemme toistemme pyyntöjä.

Kiittäminen: Päättämme kiitokseen ylistäen Jumalaa kaikesta, mitä hän on tehnyt, ja odotamme innolla uskossa kaikkea, mitä hän tulee tekemään. ”Jumalalle, joka meissä vaikuttavalla voimallaan kykenee tekemään monin verroin enemmän kuin osaamme pyytää tai edes ajatella, – –.” (Ef. 3:20.)

2. **Seuraa rukouksen johtajaa.** Johtaja aloittaa ja päättää rukouksen sekä ohjaa ryhmän siirtymistä teemasta toiseen.
3. **Voit rukoilla useita kertoja, mutta pidä kukin rukous lyhyenä** (1–3 lausetta) ja keskity yhteen teemaan kerrallaan (esim. ylistys, anominen).
4. **Rukoilemme keskustellen.** Lausu rukoukseksi niin kuin Pyhä Henki johtaa. Jos haluat vain kuunnella, sekin sopii.
5. **Puhu kuuluvasti, kun rukoilet, jotta muut ryhmässä kuulevat sinua ja voivat osallistua rukoukseen.**
6. **Vetoa Raamatun jakeisiin tai laula laulu rukouksen aikana.** Jos Jumala tuo mieleesi laulun,

voit vapaasti alkaa laulaa, muut tulevat mukaan. Sanotaan, että ”laulaminen on yhtä lailla Jumalan palvontaa kuin rukous” (Ellen G. White, *Child Guidance*, s. 523). Ei ole mitään niin kauanista kuin rukoushetki, jossa ryhmä puhkeaa yhdessä laulamaan ja ylistämään!

7. **Pyydä Jumalaa innoittamaan rukouksesi.** ”Meidän täytyy rukoilla paitsi Kristuksen nimessä myös Pyhän Hengen innoittamina.” (Ellen G. White, *Kristuksen vertaukset*, s. 103.)
8. **Lopuksi, kuten alussa, keräännyttään yhteen tiiviiseen piiriin.** Silloin on helpompi kuulla toistemme rukoukset, ja se luo samalla ykseyden henkeä keskellemme. Ja sitä me haluamme. Jos aiomme olla yhtä perhettä jonakin päivänä taivaassa, voimme yhtä hyvin alkaa käyttäytyä kuin perhe jo täällä.

Huomioita rukouksen johtajalle: Rukoilemisen aikana voit halutessasi mainita jonkin sopivan raamatunjakeen tai aloittaa laulun, johon muut voivat tulla mukaan. Siirryttäessä teemasta toiseen lauluun yhtyminen on erityinen tapa lähentää ryhmän jäseniä toisiinsa, kun palvotaan ja ylistetään. Lauluja miettiessäsi suosittelemme, että valitset yksinkertaisia ja tuttuja lauluja, jotka useimmat tuntevat. Silloin ei tarvita laulukirjoja eikä vaaranneta kunnioittavan ilmapiirin katoamista, kun osallistujat etsiskelevät oikeaa laulua.

Seuraavaksi lauluja ja jakeita, joita voit käyttää.

Lauluideoita rukoushetken alkuun: "Rukoile aamulla varhain", "Armon runsauden luo", "Anna, oi Herra", "Syömeheni, syömeheni", "Lähemmä, Jeesus", "Käännä katseesi Jeesukseen".

Palvonta ja ylistys

"Tulkaa hänen porteilleen kiittäen, hänen esipihoilleen ylistystä laulaen. Kiittäkää häntä, ylistäkää hänen nimeään." (Ps. 100:4.)

"Tulkaa hänen kasvojensa eteen ja kiittäkää, viittäkää hänelle riemuvirsi! – Tulkaa, kumartukaa maahan, polvistukaamme Herran, Luojamme, eteen." (Ps. 95:2, 6.)

"Minä tahdon aina ylistää Herraa, lakkaamatta laulaa hänelle kiitosta! – Tulkaa, kiittäkää minun kanssani Herraa, kunnioittakaamme yhdessä hänen nimeään!" (Ps. 34:2, 4.)

"– Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias! Hän oli, hän on ja hän on tuleva." (Ilm. 4:8)

"– Herran ylistyslaulua, 'Iäti kestää hänen armonsa'." (2. Aik. 7:6.)

"Kaikki te, joissa on elämän henkäys, ylistäkää Herraa! Halleluja!" (Ps. 150:6.)

Palvontalauluja: "Pyhä, pyhä, pyhä", "Anna, oi Herra", "Pyhään ilmapiiriin", "Jeesus on Herramme", "Meitä Jumala rakastaa", "Syömeheni, syömeheni", "Niin kuin peura janoissansa", "On Herra suuri", "Ihmeellinen hän on", "Siunattu varmuus".

Synnintunnustus

”– ja jos silloin kansani, jonka olen ottanut omakseni, nöyrtyy ja rukoilee, kääntyy minun puoleeni ja hylkää pahat tiensä, niin minä kuulen sitä taivaaseen, annan sen synnit anteeksi ja teen sen maan jälleen terveeksi.” (2. Aik. 7:14.)

”Ei Herran käsi ole lyhyt pelastamaan eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan. Ei, vaan teidän rikkomuksenne erottavat teidät Jumalastanne. Teidän syntinne ovat saaneet hänet kääntymään pois, niin ettei hän teitä kuule, – –.” (Jes. 59:1, 2.)

”Jos minulla olisi ollut paha mielessä, ei Herra olisi kuullut minua, – –.” (Ps. 66:18.)

”Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan.” (Jaak. 5:16.)

”Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.” (1. Joh. 1:9.)

”Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meidän syntimme.” (Ps. 103:12.)

Synnintunnustuslauluja: ”On armo suuri ihmeinen”, ”Kiitos sulle, Jumalani”, ”Muista Jeesusystävääsi”, ”Golgatan veressä voima on”, ”Käännä katseesi Jeesukseen”, ”Ihmeinen risti”, ”Jättäydy Jeesukselle”, ”Tahtosi, Herra, tapahtukoon”.

Anominen

”Me saamme rohkeasti lähestyä Jumalaa uskoen, että hän kuulee meitä, mitä sitten pyydämmekin hänen tahtonsa mukaisesti. Ja kun tiedämme hänen kuulevan kaikki pyyntömme, tiedämme myös, että saamme sen mitä häneltä pyydämme.” (1. Joh. 5:14, 15.)

”Minä sanon teille: mitä tahansa asiaa kaksi teistä yhdessä sopien maan päällä rukoilee, sen he saavat minun Isältäni, joka on taivaissa.” (Matt. 18:19.)

”Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen pyytävä saa ja jokainen etsijä löytää, ja jokaiselle, joka kolkuttaa, avataan.” (Matt. 7:7, 8.)

”Te – – jätte vaille, koska ette pyydä. – – Tähän asti te ette ole pyytäneet mitään minun nimessäni. Pyytäkää, niin te saatte, ja teidän ilonne on täydellinen.” (Jaak. 4:2, Joh. 16:24.)

”Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, voitte pyytää mitä ikinä haluatte, ja te saatte sen.” (Joh. 15:7)

”Oi Herra, Jumalani! Suurella voimallasi ja väkevällä kädelläsi sinä olet luonut taivaan ja maan. Mikään ei ole sinulle mahdotonta!” (Jer. 32:17.)

Lauluja anomiseen: ”Hän pystyy”, ” Herra hyvä on”, ” Ajallaan”, ”Etsikää ensin Jumalaa”, ”Rukoile aamulla varhain”, ”Siunausvirrat nyt kuohuu”.

Kiittäminen

”Jumalalle, joka meissä vaikuttavalla voimallaan kykenee tekemään monin verroin enemmän kuin osaamme pyytää tai edes ajatella, – –.” (Ef. 3:20.)

”Ylistä Herraa, minun sieluni, älä unohda, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt. Hän antaa anteeksi kaikki syntini ja parantaa kaikki sairauteni.” (Ps. 103:2, 3.)

”Jo ennen kuin he kutsuvat, minä vastaan, kun he vielä esittävät pyyntöään, minä jo toteutan sen.” (Jes. 65:24.)

”Pysykäämme horjumatta tunnustuksessa ja toivossa, sillä hän, joka on antanut meille lupauksensa, on luotettava. – – Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä. – – Ilman uskoa ei kuitenkaan kukaan ole Jumalan mielen mukainen. Sen, joka astuu Jumalan eteen, täytyy uskoa, että Jumala on olemassa ja että hän kerran palkitsee ne, jotka etsivät häntä.” (Hepr. 10:23; 11:1, 6.)

”Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen.” (Room. 8:28.)

”Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tietoon.” (Fil. 4:6.)

Kiitoslauluja: ”Päivä vain ja hetki kerrallansa”, ”Kiitos sulle, Jumalani”, ”Herra, ota eloni”, ”Isä meidän, Isä meidän”, ”Henki Herran elävän”, ”Siunausvirrat nyt kuohuu”.

Uskonjakeita rukoukseen

”Tapahtukoon teille niin kuin uskotte’ – –.” (Matt. 9:29.)

”Onko Herralle mikään mahdotonta?” (1. Moos. 18:14.)

”Herran valvova katse kiertää koko maata, jotta hän voisi vahvistaa niitä, jotka vilpittömin sydämin palvelevat häntä.” (2. Aik. 16:9.)

”Avaa suusi, niin minä annan mitä tarvitset.” (Ps. 81:11.)

”Toiset kerskuvat sotavaunuistaan, toiset hevosistaan, mutta me kutsumme avuksi Herran, Jumalamme, nimeä.” (Ps. 20:8.)

”Ei Herra vitkastele täyttäessään lupaustaan, vaikka hän joidenkin mielestä on myöhässä. Päinvastoin: hän on kärsivällinen teitä kohtaan, koska ei halua kenenkään tuhoutuvan vaan tahtoo, että kaikki kääntyisivät.” (2. Piet. 3:9.)

”Herra sotii teidän puolestanne, olkaa te hiljaa! – Mitä voimme tästä päätellä? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?” (2. Moos. 14:14; Room. 8:31.)

”Minä huudan Jumalaa, ja hän pelastaa minut. Illoin, aamuin ja keskipäivällä minä huokaan ja valitan, ja hän kuulee ääneni. Kun minua vastaan käydään sotaa ja monet hyökkäävät kimppuuni, hän päästää minut rauhaan.” (Ps. 55:17–19.)

”Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään.” (Matt. 18:20.)

”Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen

synnyttää Kristuksen sana.” (Room. 10:17.)

”Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, voitte pyytää mitä ikinä haluatte, ja te saatte sen.” (Joh. 15:7.)

”Ihmiselle se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle. Jumalalle on kaikki mahdollista.” (Mark. 10:27.)

”Niinpä minä sanon teille: Mitä ikinä te rukouksessa pyydätte, uskokaa, että olette sen jo saaneet, ja se on teidän.” (Mark. 11:24.)

”Jeesus sanoi hänelle: ’Sinä uskot, koska sait nähdä minut. Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe.’” (Joh. 20:29.)

”Emmehän me taistelee ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan. Ottakaa siis yllenne Jumalan taisteluväline, niin että kykenette pahan päivän tullen tekemään vastarintaa ja selviytymään taistelusta pystyssä pysyen. – Tehkää tämä kaikki rukoillen ja anoen. Rukoilkaa joka hetki Hengen antamin voimin. Pysykää valveillessa ja rukoillessa hellittämättä kaikkien pyhien puolesta.” (Ef. 6:12, 13, 18.)

”Näin hän on meille lahjoittanut suuret ja kalliit lupaukset, jotta te niiden avulla pääsisitte pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee, ja tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonnosta.” (2. Piet. 1:4.)

”Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen ja pitää lupauksensa.” (1. Tess. 5:24.)

”Mutta joka kestää loppuun asti, pelastuu.” (Matt. 24:13.)

Miten yhteinen rukous päätetään?

Yhteistä rukousta päätettäessä johtajan tulisi rohkaista osallistujia jatkamaan rukoilemista seuraavilla tavoilla:

1. Rohkaise osallistujia tekemään yhteisestä rukouksesta säännöllinen osa elämää. Jos mahdollista, anna jokaiselle kopio tästä pikaoppaasta, jotta he voivat opettaa muita [ks. s. 48].
2. Kannusta osallistumaan kansainvälisen adventtikirkon [pääkonferenssin] ”777 rukousyhteys”-kampanjaan (rukoillaan maailmanlaajuisen rukouksetjun luomiseksi Pyhää Henkeä klo 7 aamulla ja illalla paikalliseen aikaan, seitsemänä päivänä viikossa).
3. Korosta kestäväen rukouksen merkitystä, jos haluamme jakaa yläsalissa kokoontuneiden opetuslasten kokemuksen.
4. Pyydä ihmisiä todistamaan siitä, jos yhteinen rukous on siunannut heitä. Se kannustaa muita kokeilemaan sitä tulevaisuudessa. Johtaja voi kerätä todistuksia heti rukoushetken jälkeen tai rohkaista osallistujia jakamaan kokemuksiaan englanninkielisillä Revival and Reformation -nettisivuilla (www.revivalandreformation.org) muiden rohkaistamiseksi.
5. Muistuta osallistujia noudattamaan kehotuksia, joita Jumala on tuonut heidän sydämelleen rukouksen aikana, vaikka ne olisivat vaikeitakin asioita. Voimme rukoilla, mutta jos jatkamme samaa syntistä, itsekästä elämää rukouksen jälkeen, mitä hyötyä siitä on?

Lisävinkkejä rukouksen johtajille

Tämä osio sisältää neuvoja, joiden avulla voit valmistautua osaasi ja tämä auttaa sinua välttämään joitakin mahdollisia sudenkuoppia.

Valmista sydämesi

On äärimmäisen tärkeää, että rukouksen johtajana valmistaudut rukoushetkeen sydän tyhjennettynä itsestä ja täytettynä Pyhällä Hengellä. Henkilö, joka jättää valmistelut viime tippaan, ei ole yhtä tehokas kuin se, joka on ensin viettänyt laatuaikaa Jumalan seurassa.

”Ennen näkemätön kiihkeys on valtaamassa maailman. Huvittelussa, rahan ansaitsemisessa, valтатаistelussa ja itse olemassaolon kamppailussa on hirtittävä voima, joka valtaa ruumiin, sielun ja hengen. Tämän mielettömän kiireen ja hälinän keskellä Jumala puhuu. Hän pyytää meitä tulemaan syrjään ja keskustelemaan hänen kanssaan. ’Herätkää ja tietäkää, että minä olen Jumala’ (Ps. 46:11.)

”Monet jäävät hartaushetkinään vaille todellisen jumalayhteyden siunausta. Heillä on liian kiire. He tunkeutuvat kiireisin askelin Kristuksen rakastavan läsnäolon pyhittämän alueen yli pysähtyen kenties hetkeksi pyhään ympäristöön, mutta eivät odota hänen neuvoaan. Heillä ei ole aikaa jäädä jumalallisen opettajan luo. Taakkoineen he palaavat työhönsä.

”Nämä työntekijät eivät voi kokea parhainta menestystä ennen kuin oppivat voiman salaisuuden. Heidän täytyy suoda itselleen aikaa ajatella, rukoilla ja odottaa Jumalaa uudistamaan heidän fyy-

sisen, henkisen ja hengellisen voimansa. He tarvitsevat hänen Henkensä ylentävää vaikutusta. Saadesaan tämän he elpyvät uuden elämän vaikutuksesta. Uupunut ruumis ja väsyneet aivot virkistyvät. Ras kautettu mieli kevenee.

”Ei riitä, että hetken viivähdämme Kristuksen edessä. Meidän on tarpeellista jatkuvasti pysytellä hänen seurassaan, henkilökohtaisessa yhteydessä häneen.” (Ellen G. White, *Elämä ja kasvatus*, s. 245.)

”Rukous on sielun hengitystä. Se on hengellisen voiman salaisuus. Ei mitään muuta armonvälinettä voida asettaa sen tilalle, jos sielun terveys halutaan säilyttää. – – Jos laiminlyöt rukoilemisen tai rukoilet vain silloin tällöin, kun sinulle sopii, heltiää pian otteesi Jumalasta.” (Ellen G. White, *Sanomia nuorisolle*, s. 243, 244.)

Näytä esimerkkiä kunnioittamisesta

Kun rukoilemme, lähestymme maailmankaikkeuden kuninkaan valtaistuinsalia. Johda esimerkilläsi muita käyttäytymään kunnioittavasti, sekä sanoillasi että käyttäytymiselläsi. Suosittelemme polvistumista, mutta ymmärrämme, että joidenkin on parempi istua.

”Jumalan äärettömän suuruuden ja hänen läsnäolonsa tajuaaminen herättää tosi kunnioitusta häntä kohtaan.” (Ellen G. White, *Päivästä päivään*, s. 46.)

”Rukousaika ja -paikka ovat pyhiä, sillä Jumala on siellä. – – Enkelit verhoavat kasvonsa, kun he sanovat tuon nimen. Millä kunnioituksella sitten meidän, jotka olemme langenneita ja syntisiä, tulisi se lausua!” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 209.)

Anna Pyhän Hengen johtaa

Rukouksen johtaja tuntee luonnollisesti olevansa vastuussa johtamisesta ja asioiden etenemisestä. Kuten jo todettiin, jokainen rukoushetki on kuitenkin ryhmäkeskustelua Jumalan kanssa, ja sen vuoksi voidaan olettaa, että keskustelu saattaa välillä laantua. Hiljaisuus voi tuntua oudolta, mutta sitä ei tule pelätä.

Pyhä Henki käyttää näitä hetkiä puhuakseen sydämille. Näiden hetkien aikana myös ujommat saattavat löytää tilaisuuden rukoilla. Vastusta halua ottaa tilanne hallintaan sanomalla välittömästi jotakin, jotta rukous jatkuisi. Anna Pyhän Hengen tehdä työtä ja määrätä tahdin.

Rukoile enemmän, puhu vähemmän

Saatana on innoissaan, jos hän saa meidät puhumaan ongelmistamme, sen sijaan että rukoilisimme niiden vuoksi. Tämä mielessä pitäen ei ole hyvä rohkaista ihmisiä kertomaan rukousaiheitaan ennen yhteisen rukouksen alkamista. Sen sijaan osallistujia neuvotaan yksinkertaisesti esittämään pyyntönsä Jumalalle, kun on anomusten aika.

”Viekkää yhdessä huolenne Jumalan tietoon. Puhukaa vähemmän; paljon arvokasta aikaa menettään puhuttaessa sellaista, mikä ei tuo valoa. Yhdistykööt veljet ja sisaret paastoamaan ja rukoilemaan viisautta, jota Jumala on luvannut antaa avokätisesti.” (Ellen G. White, *Counsels on Diet and Foods*, s. 188.)

Pidä yksittäiset rukoukset lyhyinä

On tärkeää, että rukouksen johtajana näytät esimerkiksi lyhyistä ja ytimekkäistä rukouksista. Silloin ryhmä seuraa esimerkkiäsi. Mukana voi olla yksi tai kaksi (tai muutamia), jotka eivät kiinnitä huomioita ohjeisiin, ja aloitettuaan rukoilemisen he vain jatkavat ja jatkavat. Ole kärsivällinen heidän suhteensa. **Muista, että tärkeintä on, että he rukoilevat!**

”Pidä lyhyitä rukouksia kokouksissa, ja pitkiä rukouksia silloin, kun puhut Jumalalle ja keskustelut hänen kanssaan yksin ollessasi.” (Ellen G. White, *Manuscript Releases*, vol. 10, s. 130.)

”Opettele rukoilemaan lyhyesti ja mene suoraan asiaan pyytäen vain, mitä tarvitset.” (Ellen G. White, *Our High Calling*, s. 130.)

Johda hienotunteisesti

Ota huomioon, että kaikki osallistujat eivät ole tottuneita lähestymään Jumalaa rukouksessa. He eivät ole ehkä koskaan kokeneet voimaa, jota saa kun viettää tunteja yksityisesti omassa rukouspaikassa, eivätkä he todennäköisesti ole tottuneet rukoilemaan ryhmässä. Rukouksen johtaja, joka pitää pitkiä ja täydelliseksi hiottuja rukouksia, saattaa pelästyttää joitakin ryhmän jäseniä, jotka tuntevat, että he eivät ole yhtä sujuvasanaisia. Rukoile kuten Pyhä Henki sinua johtaa, mutta pidä sanasi yksinkertaisina. Tunnista muiden osallistujien taso ja aloita siitä.

Rukousajan pituus voi myös pelästyttää. Ne, joille yhteinen rukous on uutta, ovat usein huolestuneita siitä, että aika matelee; he eivät osaa kuvitella rukoilevansa kokonaisen tunnin ajan. Kuitenkin, kun

edetään neljän teeman läpi ja ihmisiä kehoitetaan pitämään yksittäiset rukoukset lyhyinä ja ytimekkäinä (mieluummin kuin sallitaan pitkiä saarnan kaltaisia rukouksia, jotka aina vain jatkuvat), aika kuluu yleensä nopeasti. Itse asiassa useimmista osallistujista tunnin rukous voi tuntua 20 minuutilta. Monet ovat sanoneet: ”En ole koskaan ennen rukoillut näin pitkään, mutta aika kului niin nopeasti. Tämä on mahdollavaa!”

Lisävirikkeitä ja lähteitä

Rukouksen neljä teemaa

Raamattu sisältää monia esimerkkejä niistä neljästä teemasta, joita korostamme rukouksessa. Esimerkkejä löytyy sekä Vanhasta että Uudesta testamentista ja, mikä tärkeintä, Jeesuksen omasta esimerkkirukouksesta. Nämä teemat ovat hyvin syvällisiä, mutta lapsikin voi ne ymmärtää.

Isä meidän -rukous (Matt. 6:9–13)

Isä meidän, joka olet taivaissa (**ylistys/palvonta**)! Pyhitetty olkoon sinun nimesi (**ylistys**). Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa (**Jumalan tahdon anominen**). Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme (**henkilökohtaisten tarpeiden anominen**). Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille velassa (**synnintunnustus ja nöyryys**). Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta

(hengellisen voiton anominen). Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti (ylystyksi/kiittäminen). Amen.

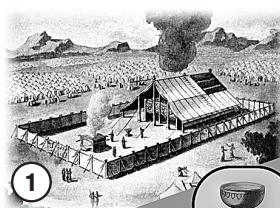
”Isä meidän -rukousta ei tarkoitettu muodollisesti toistettavaksi, vaan se havainnollistaa, millaisia rukoustemme tulisi olla – yksinkertaisia, vilpittömiä ja ymmärrettäviä. Kerro Herralle yksinkertaisella pyynnöllä tarpeesi ja ilmaise kiitollisuutesi hänen armostaan. Siten kutsut Jeesuksen tervetulleena vieraina kotiisi ja sydämeesi.” (Ellen G. White, *Child Guidance*, s. 524.)

”Säästelemme liikaa kiitoksen antamisessa. Jos Jumalan rakastava ystävällisyys saisi meissä esiin enemmän kiittämistä ja ylytystä, rukouksessamme olisi paljon enemmän voimaa. Tuntisimme yhä enemmän Jumalan rakkautta ja meille annettaisiin enemmän, mistä ylistää häntä. Jos valitat, ettei Jumala kuule rukouksiasi, muuta nykyisiä tapojasi ja lisää pyyntöihisi ylytystä. Kun ajattelet hänen hyvyttään ja armoaan, huomaat, että hän huomioi myös sinun toiveesi.” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, s. 317.)

Lisäesimerkkejä näistä teemoista:

Nehemian rukous:	Neh. 1:5–11
Israelilaisten rukous:	Neh. 9
Salomon rukous:	1. Kun. 8
Danielin rukous:	Dan. 9:3–20
Ennen/jälkeen helluntain:	Apostolien teot

Pyhäkkömalli

”Minä ajattelen
kaikkia töitäsi,
mietin sinun suuria
tekojasi.”
(Ps. 77:13.)

1. **Kiittäminen:** Meitä neuvotaan tulemaan ”— hänen porteilleen kiittäen, hänen esipihoilleen ylistystä laulaen.” (Ps. 100:4.)
2. **Synnintunnustus:** Ensimmäinen pysähdyspaikka pyhäkössä on uhrialtari. Tässä tunnustamme syntimme ja uskomme Kristukseen vedoten hänen ristillä antamaansa uhriin. Synnintunnustus on myös edellytys kaipaamamme sateen saamiseksi taivaasta. (2. Aik. 6:26, 27; 3. Moos. 4:26; Room. 10:9–13.)
3. **Synnintunnustus ja puhdistuminen:** Pronssi- altaalla pyydämme Jumalaa puhdistamaan (kastamaan) meidät sanansa voimalla ja otamme vastaan hänen tarjoamansa anteeksiannon. (2. Moos. 30:18–21; Ef. 5:26.)
4. **Pyhän Hengen anominen:** Kun sitten astumme Pyhään, tulemme seitsenhaaraisen lampunja-

lan luokse. Tässä pyydämme Jumalaa kastamaan ja täyttämään meidät Pyhällä Hengellään. (Ilm. 1:12; Luuk. 11:13.)

5. **Hengellisen ja fyysisen leivän anominen:** Näkyleipäpöydän äärellä pyydämme Jumalaa täyttämään tarpeemme. Hän on ennen kaikkea elämämme hengellinen leipä, mutta hän on luvannut antaa meille myös fyysisen leipämme ja täyttää muut aineelliset tarpeemme. (Joh. 6:35; Jes. 33:16; Fil. 4:19.)
6. **Anominen välittäjän kautta:** Suitsutusalttarilla Kristuksen vanhurskaat rukoukset peittävät omamme ja tekevät niistä Jumalalle hyväksyttäviä. Hänen vanhurskautensa peittäminä me pystymme rukoilemaan muiden puolesta hänen kanssaan. (Room. 8:26, 34; Jes. 59:16 VKR; Fil. 1:3–6.)
7. **Kiittäminen palvoen ja ylistäen:** Lopuksi, kun kumarrumme Jumalan läsnä ollessa ja ajattelemme kaikkea sitä, mitä hän on tehnyt puolestamme, palvonta ja ylistys kumpuavat jälleen huuliltamme. Kuten opetuslapsien helluntain jälkeen, meidänkin suurin halumme on todistaa siitä, mitä olemme nähneet Kristuksessa. (Ps. 150:1–2; Hepr. 10:19–23.)

Mitä tällaisista rukouksista seuraa?

Vanhassa testamentissa Jumala asui fyysisessä pyhäkössä tai temppelissä. Nyt me olemme Jumalan temppeli (1. Kor. 3:16). Jumalan Henki täyttää elämämme, kun tunnustamme syntimme (1. Joh. 1:9) ja

käännyimme Jumalan puoleen aidosti ylistäen. Itselle tai omavanhurskaudelle ei jää enää tilaa. Jumalan kirkkaus täyttää tämän paikan!

”Pappien astuessa ulos temppelistä soittajat ja laulajat virittivät yhteen ääneen kiitoslaulun Herralle. Torvet, symbaalit ja muut soittimet alkoivat soida, ja laulajat puhkesivat ylistämään Herraa: ’Hän on hyvä, iäti kestää hänen armonsa.’ Silloin Herran temppelin täytti pilvi. Papit eivät pilven vuoksi voineet jatkaa palvelustaan, sillä Herran kirkkaus täytti temppelin.” (2. Aik. 5:13, 14.)

”Uskonnolliset toimitukset, rukoukset, ylistys ja katuen lausutut synnintunnustukset nousevat aidoilta uskovilta kuin suitsuke taivaan pyhäkköön, **mutta kuljettuaan turmeltuneiden ihmiskanavien läpi ne ovat saastuneet niin, ettei niillä voi olla arvoa Jumalalle, ellei niitä puhdisteta verellä.** Ne eivät nouse virheettömän puhtaina, ja jos esirukoilijamme Jumalan oikealla puolella ei esittäisi niitä ja puhdistaisi niitä vanhurskaudellaan, ne eivät kelpaisi Jumalalle. Kaikki suitsukkeet maallisista ilmestysmajoista täytyy kostuttaa Kristuksen puhdistavilla veripisaroilla. Hän pitelee Isän edessä omien ansioittensa suitsutusastiaa. Hänen ansioissaan ei ole ainuttakaan maallisen turmeltumisen aiheuttamaa häpeätahraa. **Hän kokoaa suitsutusastiaansa kansansa rukoukset, ylistyksen ja synnintunnustukset ja liittää niihin oman tahrattoman vanhurskautensa.** Kun Kristuksen anteeksi-anto sulostuttaa suitsukkeen, se tulee Jumalan eteen täysin hänelle kelpaavana. Sitten Jumala vastaa armollisesti.” (Ellen G. White, *Selected Messages*, book 1, s. 344.)

"Jos haluamme lausua Jumalalle otollisia rukouksia, meidän tulee ymmärtää, että esittäessämme pyyntöjä olemme Korkeimman vastaanottosalissa. — — Taivaallinen Isä arvostaa meidän rukouksiamme. Tuomme epätäydellisen kiitoksenosoituksen hänen jalkojensa juureen tunnustuksena hänen rakkaudestaan ja armostaan, joita emme mitenkään ansaitse. Teemme tietäväksi tarpeemme, tunnustamme syntimme ja esitämme hänelle hänen omat lupauksensa." (Ellen G. Whiten artikkelista *Review and Herald* -lehdessä, 28.5.1895.)

"Mitkään ulkonaiset menot eivät voi vastata yksinkertaista uskoa ja täydellistä itsensä kieltämistä. Mutta kukaan ei voi omin avuin tyhjentää itseään. Voimme vain antaa Kristuksen suorittaa tämän työn ja sanoa koko sydämeistämme: **'Herra, ota sydämeni, sillä itse en voi edes antaa sitä. Se on sinun omaisuuttasi. Pidä se puhtaana, sillä minä en pysty pitämään sitä kelpollisena sinulle. Pelasta minut siitä huolimatta, että olen sellainen kuin olen, heikko, enkä lainkaan Kristuksen kaltainen. Muovaa minua, muotoile minua, kohota minut siihen puhtaaseen ja pyhään ilmapiiriin, missä rakkautesi vuolas virta voi tulvia sieluuni.'**

"Eikä tätä itsensä kieltämistä tule tehdä vain kristillisen elämän alussa. Se on uusittava taivastien joka askeleella. Kaikki hyvät tekomme riippuvat ulkopuolettamme tulevasta voimasta. Siksi meidän on tarpeellista jatkuvasti sydämeistämme kurottautua Jumalan puoleen, tunnustaa jatkuvasti vakavasti ja murtunein mielin syntimme ja nöyrytyä hänen edessään. Voimme vaeltaa turvallisesti vain jatku-

vasti kieltämällä itsemme ja Kristuksesta riippuvaisina luottamalla häneen.” (Ellen G. White, *Kristuksen vertaukset*, s. 112–113.)

Vääristynyt herätyskulttuuri

Emme suosittelle tai kannata rukoustopoja, jotka eivät perustu Raamattuun vaan henkistä kehitystä korostavaan liikkeeseen, mystiikkaan tai okkultismiin – kuten meditaatorukous, yhteen asiaan keskittyvä rukous, paljon toistoa sisältävä rukous jne.

Mark Finley kirjoittaa kirjassaan *Lord, Revive Us Again*: ”Viimeisinä päivinä Saatanan huolena eivät ole pelastumattomat. Heidät hänellä on jo otteessaan. Hänen huomionsa kohteena ovat kristityt. Hän johtaa miljoonia harhaan tuomalla petoksia seurakuntaan.” (S. 75.)

”Ennen kuin Jumalan tuomiot lopullisesti kohtaavat maata, Jumalan kansan keskuudessa tapahtuu sellainen alkuperäisen jumalisuuden elpyminen, jota ei ole nähty apostolien ajan jälkeen. – – Sielunvihollinen haluaa estää tätä työtä, ja ennen kuin tämän liikkeen aika tulee, hän koettaa ehkäistä sen synnyttämällä väärän liikkeen. Niissä kirkkokunnissa, jotka hän voi saada petollisen vaikutuksensa alaisiksi, hän saattaa olot näyttämään sellaisilta, kuin Jumalan erikoinen siunaus olisi vuodatettu. Niissä ilmenee sellaista, mitä pidetään uskonnollisesti hyvin kiinnostavana. Kansanjoukot riemuitsevat siitä, että Jumala toimii ihmeellisesti heidän hyväkseen, mutta toiminta on toisen hengen aikaansaamaa. Uskonnon valepuvussa saatana koettaa ulottaa vaikutuksensa yli kristillisen maailman.

” – On tunteiden kiihotusta ja totuuden sekoittamista valheeseen, joka on omiaan viemään harhaan. **Mutta kenenkään ei tarvitse pettyä.** Jumalan sanan valossa ei ole vaikea päättää, mistä nämä liikkeet ovat lähtöisin. **Missä hyvänsä ihmiset syrjäyttävät Raamatun todistuksen ja kääntyvät pois niistä selvistä, sydäntä koettelevista totuuksista, jotka vaativat itsensä kieltämistä ja maailmasta luopumista, sieltä varmasti puuttuu Jumalan siunaus.** – **– ’Heidän hedelmistään te tunnette heidät.’** (Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 7, s. 394, 395.)

Tietoisuus aidosta herätyksestä

Kun yritämme kiihkeästi välttää vääränhenkistä herätystä, on oltava tarkkana, ettemme sammuta aitoakin!

”Nykyaikana on lähes yleismaailmallista epäillä Pyhän Hengen toimintaa, erityisesti Hengen lahjojen ilmenemistä. Epäusko sulkee Jumalan Hengen pois mielestä. Se sammuttaa Hengen ja jättää ihmis-massat alttiiksi viimeisten päivien petoksille. Ne puolestaan, jotka näinä viimeisinä päivinä sammuttavat Hengen epäuskollaan, tulevat olemaan huonosti valmistautuneita saamaan osansa profeetta Joelin kertomista Jumalan lupaamista suurista siunauksista, joita Pietari lainaa Ap. t. 2:17, 18: **’Viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, minä vuodatan Henkeni kaikkiin ihmisiin. Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaiset näkevät näkyjä ja vanhukset ennusunia. Näin teen: palvelijoihini ja palvelijattariini minä vuodatan Henkeni niinä päivinä, ja he profetoivat.’** **’Varhaissade’** annettiin helluntaina varhaiskristityil-

le evankeliumin siemenen levittämiseksi ja juurtumiseksi. 'Myöhäissade' on tulossa kypsyttämään kultaisen sadon Jumalan vilja-aittaan. **Pidä varasi, rakas lukija, ettet anna epäuskon sammuttaa Henkeä ja sulkea sinulta pois tätä suurta siunausta, joka on tarkoitettu 'niille, jotka uskovat'.**" (Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, vol. 3, s. 19.)

"Pyhän Hengen kaste johtaa – kuten helluntaipäivänä – todelliseen hengelliseen herätykseen ja moniin ihmeellisiin suorituksiin. Taivaan enkelit tulevat keskuuteemme, ja ihmiset puhuvat Pyhän Hengen johtamina sen, minkä ovat Jumalalta saaneet. Mutta jos Herra vaikuttaisi ihmisiin samoin kuin helluntaipäivänä ja sen jälkeen, monet, jotka nyt väittävät uskovansa totuuteen, tietäisivät niin vähän Pyhän Hengen toiminnasta, että huuttaisivat: 'Varokaa kiihkoilua.' He sanoisivat Hengellä täyteistyistä: 'He ovat täynnä makeata viiniä.'

"– – **Kristityiksi tunnustautuvien suuri synty on, etteivät he avaa sydäntään vastaanottamaan Pyhää Henkeä.** Kun sielut kaipaavat Kristusta ja koettavat päästä yhteyteen hänen kanssaan, silloin ne, jotka tyytyvät jumalisuuden muotoon huudahtavat: 'Olkaa varovaisia, älkää menkö äärimmäisyyksiin.'

"– – vaikka meidän tulee varoa ajautumasta inhimilliseen kiihtymykseen, meidän ei tulisi olla niitäkään, jotka suhtautuvat Jumalan Hengen toimintaan kysellen ja epäillen." (Ellen G. White, *Kun Pyhä Henki tulee*, s. 323.)

"Vielä nytkin Herra sanoo: – Kääntykää minun puoleeni, tehkää niin koko sydämestänne, paastotkaa, itkekää ja valittakaa. Repikää rikki sydämen-

ne, älkää vaatteitanne. Palatkaa Herran, Jumalan-
ne, luo, sillä hän on anteeksiantava ja laupias, hän
on kärsivällinen ja hänen hyvyytensä on suuri. Hän
voi muuttaa mielensä, peruuttaa määräämänsä ran-
gaistuksen.” (Joel 2:12, 13.)

Kun nöyryymme Jumalan valtaistuimen edessä,
tunnustamme syntimme ja rukoilemme toisten puo-
lesta, sydämemme särkyvät ja joskus itketään! Kui-
tenkin todellinen merkki Jumalan tuomasta oikeasta
herätyksestä keskuudessamme on elämässämme ta-
pahtuva muutos.

**”Kuuliaisuus on opetuslapseuden tunnusmerk-
ki. Se todistaa tunnustuksen ja rakkauden aitou-
den.** Kun hyväksymämme oppi puhdistaa synnistä,
kuolettaa sen ja tuottaa pyhityksen hedelmän, tie-
dämme kyseessä olevan Jumalan totuuden.” (Ellen
G. White, *Vuorisaarna*, s. 105.)

Koettele Raamattua

Kun petosten pimeys leviää kristilliseen maailmaan,
ainoa tapa olla tulematta petetyksi on koetella kaik-
ki Jumalan sanalla.

”Pysykää laissa ja todistuksessa!’ Elleivät he näin
sano, ei heillä aamunkoittoa ole” (Jes. 8:20). **Jumalan
kansaa neuvotaan turvautumaan Raamattuun vää-
rien opettajien ja pimeyden henkien eksyttävää vai-
kutusta vastaan.** Saatana käyttää kaikkia mahdollisia
juonia estääkseen ihmisiä tutustumasta Raamattuun,
sillä sen selvät lausunnot paljastavat hänen petoksen-
sa. Jumalan työn elpyessä saatana aina tehostaa toi-
mintaansa. Nyt hän valmistautuu kaikin voimin lo-
pulliseen taisteluun Kristusta ja hänen seuraajiaan

vastaan. Viimeinen suuri petos on pian ilmaantuva. Antikristus on suorittava ihmeellisiä tekojaan meidän silmäimme edessä. **Väärennös tulee muistutamaan niin paljon oikeaa, että niitä on mahdoton erottaa toisistaan ilman Pyhän Raamatun apua.** Sen sanalla on koeteltava jokainen väite ja jokainen ihme.

” – Vain ne, jotka ovat varustaneet mielensä Raamatun totuuksilla, tulevat kestämaan viimeisessä suuressa taistelussa.” (Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 8, s. 102.)

” – Jumalalla tulee olemaan maan päällä kansa, joka pitää Raamattua ja yksin Raamattua kaikkien oppien mittapuuna ja kaikkien uudistusten pohjana. – Me elämme tämän maailman historian vakavinta aikaa. Ihmiskunnan kohtalo ratkeaa pian. Meidän nykyisestä menettelystämme riippuu oma tulevaisuutemme sekä toisten pelastus. – **Meidän on tarpeellista paastoten ja rukoillen nöyrytyä Herran edessä ja paljon ajatella hänen sanaansa, varsinkin sen kuvauksia tuomiosta.** Meidän tulisi nyt pyrkiä saamaan syvä ja elävä kokemus jumalallisissa asioissa. Meillä ei ole varaa tuhlata hetkeäkään.” (Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 8, s. 103, 108, 109.)

”**Saatana tietää hyvin, että kaikki, jotka hän saa laiminlyömään rukouksen ja Raamatun tutkimisen, tulevat hänen hyökkäyksiensä kautta voitetuiksi.** Sen tähden hän punoo kaikkia mahdollisia juonia ihmisten mielen kiinnittämiseksi muihin asioihin.” (Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 8, s. 33.)

”Pimeys saartaa ne, jotka laiminlyövät rukouksen.

– – Miksi Jumalan lapset ovat vastahakoisia rukoilemaan, vaikka **rukous on uskovan kädessä avain taivaan loputtomiin varastoihin, Kaikkivaltiaan ääretömiin rikkauksiin?**” (Ellen G. White, *Tie Kristuksen luo*, s. 92.)

”Edessämme oleva tuskan ja ahdistuksen aika vaatii sellaista uskoa, joka voi kestää väsymystä, viivytystä ja nälkää, uskoa, joka ei horju ankarassakaan koetuksessa. – – **Ne, jotka eivät halua kieltää itseään, nöyryyttää sydäntään Jumalan edessä sekä rukoilla kestävästi ja vakavasti hänen siunaustaan, eivät tule sitä saamaan.** Kuinka harvat ovatkaan ne, jotka tietävät, mitä Jumalan kanssa taistelemisen merkitsee! Kuinka harvat ovatkaan niin hartaasti ikävöineet Jumalaa, että heidän koko olemuksensa on kurottautunut häntä kohti! Kun epäilyksen aallot, joita mikään kieli ei voi kuvailla, vyöryvät rukoilevan sielun yli, miten harvat silloin tarttuvat horjumattomalla uskolla Jumalan lupauksiin!” (Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 8, s. 125, 126.)

Julkinen synnintunnustus

Usein herää kysymys: ”Mikä on sopivaa julkisesti tunnustettavaksi?” Jos Kristuksen seurakunta on tietoinen synnistä, tai jos joku henkilö on ollut kompastuskivenä muille omalla toiminnallaan tai asenteellaan, silloin julkinen synnintunnustus on aina aiheellista. Muulloin on parempi tunnustaa yksityisesti. Ellen G. Whiten näky vuoden 1902 pääkonferenssin yleiskokouksesta auttaa selventämään tätä asiaa ja tarjoaa hyödyllisiä opetuksia meille tällekin ajalle. Muista, että yksi Saatanan suurimmista peloista on se, että

poistamme kaikki esteet meidän ja Kristuksen väliltä. Olkoon siis rukouksemme, ettei meidän ja Vapahtajamme välissä olisi mitään, jotta voimme nähdä hänen kasvonsa ja kokea hänen hyvyttään.

”Mitä olisi voinut olla” ...voi olla!

”Eräänä päivänä puolenpäivän aikoihin olin kirjoittamassa asiasta, joka edellisessä pääkonferenssissa [1901] olisi voitu tehdä, jos luottamustehtävissä olevat henkilöt olisivat seuranneet Jumalan tahtoa ja tietä. Ne, jotka ovat saaneet suuren valon, eivät ole vaeltaneet valossa. Kokous päätettiin, ja läpimurto jäi tekemättä. Ihmiset eivät nöyrytyneet Herran edessä niin kuin heidän olisi pitänyt tehdä, ja Pyhää Henkeä ei vuodatettu.

”Olin kirjoittanut tähän saakka, kun menetin tajuntani ja minusta tuntui aivan kuin olisin ollut seuraamassa tapahtumia Battle Creekissa.

”Olimme kokoontuneet kirkkosaliin. Rukoiltiin, laulettiin laulu, rukoiltiin jälleen. Jumalaa lähestyttiin mitä syvimmällä hartaudella. **Kokoukseen löi leimansa Pyhän Hengen läsnäolo. Monet liikuttuivat syvästi ja jotkut paikalla olevista itkivät ääneen.**

”Eräs mieshenkilö nousi rukouksesta ja sanoi, että aiemmin hän ei ollut yhteisymmärryksessä tiettyjen henkilöiden kanssa eikä ollut tuntenut rakkautta heitä kohtaan, mutta nyt hän näki itsensä sellaisena kuin hän oli. Vakavalla äänellä hän toisti sanoman Laodikean seurakunnalle: ”Sinä kerskut, että olet rikas, entistäkin varakkaampi, etkä tarvitse enää mitään.” Juuri tältä minusta tuntui itseriittoisuudessani, hän sanoi.”Et tajua, mikä todella olet: surkea ja sää-

littävä, köyhä, sokea ja alaston.” Näen nyt, että tilanteeni on juuri tämä. Silmäni ovat avautuneet. Olen ollut kova ja epäoikeudenmukainen. Pidin itseäni vanhurskaana, mutta sydämeni on särkynyt ja näen tarvitsevani opastusta häneltä, joka on alati etsinyt minua. Voi kuinka armollisia ja rakastavia ovatkaan sanat: ”Annan sinulle neuvon: osta minulta tuleessa puhdistettua kultaa, niin tulet rikkaaksi, osta valkoiset vaatteet ja pue ne yllesi, niin häpeällinen alastomuutesi peittyy, osta silmävoidetta ja voitele silmäsi, niin näet.” Ilm. 3:17, 18.

”Puhuja kääntyi katsomaan henkilöitä, jotka olivat rukoilleet ja sanoi: ’Meillä on tehtävää. Meidän täytyy tunnustaa syntimme ja nöyrtyä Jumalan edessä.’ Murtunein sydämin hän tunnusti tekojaan ja meni sen jälkeen usean veljen luo, yhden toisensa jälkeen, ojensi kätensä ja pyysi anteeksiantoa. Ne, joille hän puhui, hypähtivät jaloilleen, tunnustivat virheensä ja pysyivät anteeksi, ja he halusivat toisiaan nyyhkyttään. Synnintunnustuksen henki levisi koko seurakuntaan. Oli kuin helluntaina. Jumalalle laulettiin ylistyslauluja ja Hengen työ jatkui myöhään yön, lähes aamuun saakka. —

”Kukaan ei ollut liian ylpeä tunnustamaan virheitään, ja esimerkkiä näyttivät vaikutusvaltaiset henkilöt, joilla ei aikaisemmin ollut rohkeutta tunnustaa syntejään.

”Sellaista riemua ei kirkossa ollut koskaan aikaisemmin kuultu.

”Sitten heräsin tiedottomuudesta, ja hetkeen en tajunnut, missä olin. Kynä oli yhä kädessäni. Minulle puhuttiin sanat: **’Näin olisi voinut tapahtua. Kaiken**

tämän Herra halusi tehdä kansalleen. Koko taivas halusi olla armollinen.' – – Pettymyksen [tuska] val-
tasi minut, kun tajusin, että todistamani tapahtuma
ei ollut todellisuutta." (Ellen G. White, *Testimonies
for the Church*, vol. 8, s. 104, 105, 5.1.1903, Battle
Creekin seurakunnalle, osa suomeksi kirjassa *Turvas-
sa kriisin keskellä*, s. 41.)

**Tarkastellaan lisää julkiseen ja yksityiseen synnin-
tunnustukseen liittyviä periaatteita:** "Raamattu ke-
hottaa meitä: 'Tunnustakaa siis syntinne toisillenne
ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte.
Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon ai-
kaan.' (Jaak. 5:16.) Seuraavanlaisia ajatuksia voi esit-
tää henkilölle, joka pyytää rukousta: 'Emme voi lukea
ajatuksia tai tietää elämäsi salaisuuksia. Vain sinä itse
ja Jumala tiedätte ne. Jos kadut syntejäsi, velvollisuu-
tesi on tunnustaa ne.' **Yksityisluonteinen synti tu-
lee tunnustaa Kristukselle**, joka on ainoa välimies
Jumalan ja ihmisen välillä. Sillä 'Jos joku kuitenkin
syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, joka
on vanhurskas: Jeesus Kristus.' (1. Joh. 2:1.) Jokainen
synti on rikkomus Jumalaa vastaan, ja se tulee tun-
nustaa hänelle Kristuksen välityksellä. **Jokainen jul-
kisynti pitäisi tunnustaa yhtä avoimesti.** Jos jollekin
on tehty vääryyttä, asiat pitäisi selvittää loukatun osa-
puolen kanssa. Jos hyvinvointia tavoittelevat henki-
löt ovat syyllistyneet pahanpuhumiseen, jos he ovat
kylväneet epäsopua kodissaan, naapurustossa tai seu-
rakunnassa tai ovat aiheuttaneet seurakunnasta vie-
raantumista tai erimielisyyttä tai jos he ovat jollakin
väärällä toiminnalla johtaneet toisia syntiin, nämä

asiat pitäisi tunnustaa Jumalalle ja niille, joita on loukattu. 'Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.' (1. Joh. 1:9.)" (Ellen G. White, *Counsels for the Church*, s. 304.)

"Kaikki ovat erehtyviä, kaikki tekevät virheitä ja lankeavat syntiin; mutta jos myöntää virheensä, kun Jumalan Henki antaa synnintunnon ja tuo virheet selvästi esiin, ja jos nöyrästi sydämessä tunnustaa ne Jumalalle ja seurakunnan jäsenille, asiat tulevat taas kuntoon; silloin synnin aiheuttama haava paranee. **Jos näin toimittaisiin, seurakunnassa olisi paljon enemmän lapsenkaltaista yksinkertaisuutta ja veljesrakkautta, sydämet sykkisivät samaan tahtiin.**" (Ellen G. Whiten artikkelista *Review and Herald* -lehdessä, 16.12.1890.)

"Lankea Kristus-kalliolle ja anna sen murtaa itsesi, niin Kristus antaa sinulle aitoa taivaallista arvokkuutta. **Älä anna ylpeyden, itsekunnioituksen tai omahyväisyyden estää sinua tunnustamasta syntiä,** jotta voit lunastaa lupauksen itsellesi. 'Joka rikkomuksensa salaa, ei menesty, joka ne tunnustaa ja hylkää, saa armon.' (Sananl. 28:13.) Älä salaa mitään Jumalalta, äläkä laiminlyö virheittesi tunnustamista seurakunnan jäsenille." (Ellen G. White, *Selected Messages*, book 1, s. 326.)

"Sielun terveys ja jäsenistön yhtenäisyys saattavat riippua näissä asioissa valitsemastamme suunnasta. Nöyrtykää siksi Jumalan voimakkaan käden alla, jotta hän voi ajallaan korottaa teidät. — Jotkut ymmärtävät puutteensa, mutta ajattelevat tunnus-

tamisen vähentävän heidän arvokkuuttaan, ja siksi he sallivat väärät teot omalla kohdallaan ja varjelevat itseään kuritukselta, joka liittyy syntien tunnustamiseen. — **Koska he eivät tunnusta syntejään, he eivät anna ihmisille hyvää esimerkkiä uskollisuudesta.** He huomaavat toisten virheet; mutta miten he rohkenevat neuvoa muita: 'Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte', kun he eivät ole onnistuneet seuraamaan tätä ohjetta omassa elämässään? Se ei sovi heille, koska se ei imartele heidän ylpeyttään, vaan nuhtelee ja tuottaa tuskaa. Pelastuakseen työntekijöiden ja seurakuntalaisten on oltava pelastettuja päivittäin, tunti tunnilta. Heidän täytyy kaivata ja janota Kristuksen vanhurskautta ja Pyhän Hengen antamaa valoa." (Ellen G. White, *Fundamentals of Christian Education*, s. 239.)

"Todellinen tunnustus on aina yksityiskohtainen ja tunnustaa tietyt yksittäiset synnit. Väärät tekomme saattavat olla luonteeltaan sellaisia, että ne tunnustetaan vain Jumalalle. Mikäli toiset ovat joutuneet kärsimään syntiemme tähden, meidän tulee tunnustaa ne myös ihmisille. Julkisynnit tulee tunnustaa julkisesti. Synnintunnustuksen tulee joka tapauksessa olla tarkkaa ja täsmällistä. Siinä ihminen myöntää juuri ne synnit, joihin hän on syyllistynyt. —

"Synnintunnustus ei ole Jumalalle mieluinen ilman vilpittömyyttä katumusta ja mielenuudistusta. Elämässä täytyy näkyä selkeä muutos. Kaikki, mikä on Jumalalle vastenmielistä, on pantava pois. Tämä on vilpittömän synninsurun seurausta. Meidän osuutemme on: 'Peseytykää, puhdistautukaa, tehkää lop-

pu pahoista töistänne, ne ovat aina silmissäni. Lakatkaa tekemästä pahaa. Opetelkaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, puolustakaa sorrettua, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa.' (Jes. 1:16, 17.)" (Ellen G. White, *Tie Kristuksen luo*, s. 36, 37.)

Esteitä rukoukselle

- Rukoilemme epäuskoisina. Jaak. 1:6, 7; Mark. 11:24
- Rukoilemme oman tahtomme mukaisesti. 1. Joh. 5:14
- Tavoittelemme lahjaa enemmän kuin lahjan antajaa. Jaak. 2:23
- Rukoilemme ruokkiaksemme omia himojamme. Jaak. 4:3
- Olemme tottelemattomia. Jes. 59:1, 2; Ps. 66:18
- Luovutamme liian helposti, kun rukoilemme. Luuk. 18:1–8
- Tuomitsemme toisia ihmisiä. Luuk. 6:37
- Emme pysty antamaan anteeksi. Mark. 11:26
- Meillä on selvittämättömiä riitoja. Matt. 5:23, 24
- Suljemme korvamme köyhien pyynnöiltä. Sananl. 21:13
- Perheestämme puuttuu kunnioitusta. 1. Piet. 3:7
- Emme ole oppineet pysymään Kristuksessa. Joh. 15:7

”Kun emme saa pyytämiämme asioita silloin, kun pyydämme niitä, meidän tulee silti uskoa, että Herra kuulee ja vastaa rukouksiimme. Olemme niin erehtyviä ja lyhytnäköisiä, että joskus pyydämme

asioita, jotka eivät olisi meille siunaukseksi, ja taivaallinen Isä rakkaudessaan vastaa rukouksiimme antamalla meille sellaista, mikä on meidän parhaaksemme – mitä itsekkin haluaisimme, jos näkisimme asiat Jumalan silmin katsottuna sellaisina kuin ne todella ovat. Kun tuntuu, ettei rukouksiimme tule vastausta, meidän tulee riippua lupauksessa; vastauksen aika tulee varmasti ja tulemme saamaan eniten tarvitsemamme siunauksen. **On pelkkää oletusta väittää, että rukouksiimme vastataan aina juuri sillä tavalla kuin toivomme.** Jumala on liian viisas erehtyäkseen ja liian hyvä pidättäykseen mitään hyvää niiltä, jotka elävät oikeamielisesti. Älä siis pelkää luottaa häneen, vaikka et näkisi välitöntä vastausta rukouksiisi.” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 102.)

”Kun toiminta lisääntyy ja ihmiset saavuttavat menestystä tehdessään Jumalan työtä, on vaara luottaa ihmisten suunnitelmiin ja menetelmiin. Olemme taipuvaisia rukoilemaan vähemmän ja omistamaan vähemmän uskoa. Opetuslasten tavoin olemme vaarassa unohtaa riippuvaisuutemme Jumalasta ja koetamme tehdä toimeliaisuudestamme pelastajamme. Meidän on alituisesti katsottava Jeesukseen käsittäen, että hänen voimansa tekee työn. Samalla kun innokkaasti työskentelemme kadotettujen pelastamiseksi meidän on myös otettava aikaa mietiskelyyn, rukoukseen ja Jumalan sanan tutkimiseen. Vain ahkerasti rukoillen suoritettu ja Kristuksen ansiolla pyhitetty työ on lopulta osoittautuva tehokkaaksi edistämään hyvää.” (Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 4, s. 312.)

Kestävyyden tarve

”Kysyttyäni enkeliltä, miksi ei Israelissa enää ole uskoa ja voimaa, hän vastasi: ”Te päästätte Herran käden liian pian irti. **Antakaa anomuksenne tunkeutua aina valtaistuimelle saakka ja kestäkää loppuun asti vahvassa uskossa.**” (Ellen G. White, *Hengellisiä kokemuksia*, s. 83.)

”Tarvitaan enemmän vilpitöntä rukousta. **Jumalan kanssa taisteleva rukouksessa** heikentää vihollisen kädet.” (Ellen G. Whiten artikkelista *Pacific Union Recorder* -lehdessä, 5.6.1902.)

”[Jaakobin voitto] on todistus hellittämättömän rukouksen voimasta. **Kaikki, jotka hänen tavallaan pitävät kiinni Jumalan lupauksista, sekä ovat yhtä innokkaita ja kestäviä kuin hän, tulevat myös voitamaan, niin kuin hän voitti.** Ne, jotka eivät halua kieltää itseään, nöyryyttää sydäntään Jumalan edessä sekä rukoilla kestävästi ja vakavasti hänen siunaustaan, eivät tule sitä saamaan. Kuinka harvat ovatkaan ne, jotka tietävät, mitä Jumalan kanssa taisteleva merkitsee! – Kun epäilyksen aallot, joita mikään kieli ei voi kuvailla, vyöryvät rukoilevan sielun yli, miten harvat silloin tarttuvat horjumattomalla uskolla Jumalan lupauksiin!” (Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 8, s. 125, 126.)

”Pimeys saartaa ne, jotka lyövät laimin rukouksen. – Miksi Jumalan lapset ovat vastahakoisia rukoilemaan, vaikka rukous on uskon kädessä avain taivaan loputtomiin varastoihin, Kaikkivaltiaan äärettömiin rikkauksiin.” (Ellen G. White, *Tie Kristuksen luo*, s. 92.)

”Jos voisimme nähdä Jumalan silmin kaiken in-

himillisen toiminnan, niin käsittäisimme, että tuomiolla voi kestää vain sellainen työ, joka on suoritettu runsaasti rukoillen ja Kristuksen ansion pyhittämänä.” (Ellen G. White, *Elävä usko*, s. 268.)

”Rukous ja usko liittyvät läheisesti yhteen ja niitä tulee tarkastella yhdessä. Uskon rukouksessa on jumalallista tiedettä; se on tiedettä, jota jokaisen, joka haluaa menestyä elämäntyössään, täytyy ymmärtää. ’Mitä ikinä te rukouksessa pyydätte, uskokaa, että olette sen jo saaneet, ja se on teidän.’ (Mark. 11:24.) Hän tekee selväksi, että pyyntöjemme täytyy olla Jumalan tahdon mukaisia; meidän tulee pyytää asioita, joita hän on luvannut, ja mitä tahansa saamme, sitä tulee käyttää hänen tahtonsa toteuttamiseen. Ehtojen täyttyessä lupaus on yksiselitteinen.” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 105.)

”Meidän pitäisi nyt oppia tuntemaan Jumalaa koettelemalla hänen lupauksiaan. Enkelit kirjoittavat muistiin jokaisen vakavan ja vilpittömän rukouksen. Meidän tulisi mieluummin luopua itsekkäistä nautinnoista kuin laiminlyödä seurustelu Jumalan kanssa. – On otettava aikaa rukoukseen.” (Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 8, s. 126.)

”Osana Jumalan suunnitelmasta on antaa vastauksena uskon rukoukseen sellaista, mitä hän ei antaisi, jos emme rukoilisi.” (Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 8, s. 39.)

”Päivä toisensa jälkeen jää ikuisuuteen tuoden meidät lähemmäksi armonajan päättymistä. Meidän täytyy rukoilla enemmän kuin koskaan ennen, että Pyhä Henki tulisi yllemme yhä runsaampana.” (Ellen G. White, *Gospel Workers*, s. 288.)

”Heidän yhteisten rukoustensa kohotessa uskossa kohti taivasta tuli vastaus. Paikka, jossa he olivat koolla, vavahteli, ja heidät täytettiin uudelleen Pyhällä Hengellä.” (Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 6, s. 50.)

*Eteenpäin polvillamme,
rukoillaan sadetta!*

Ajatuksia kansainvälisen adventtikirkon johtajilta

”Täällä pääkonferenssissa haluamme kiittää teitä, ARME-rukoustiimiläiset, siitä, mitä annoitte Herra tehdä kauttanne vuosikokouksessa vuonna 2010. Näimme rukousvastauksia koko viikon ajan, kun Herra kosketti sydämiämme merkittävällä tavalla. Näille kokouksille oli suuri merkitys sillä, että osanottajilla oli mahdollisuus tulla rukoilemaan ja tulla esirukoiltavaksi. Vasta ikuisuudessa saamme tietää, mitä Herra pystyi tekemään teidän ansiostanne, jotka käytitte paljon aikaa palvellessanne rukoushuoneessa!”

Jerry Page, kenttätöön jaosto, pääkonferenssi

”ARME-rukoustiimi ja heidän rukoustyönsä innoittivat minua edellisen pääkonferenssin vuosikokouksen aikana niin, että olen kutsunut tiimin työskentelemään osastomme loppuvuoden kokouksiin Etelä-Afrikkaan, jonne saapuu kirkon johtajia 23 maasta. Toiminta yhteisen rukouksen tiimissä ei ole uutta tai osa jotakin uutta ’nousevaa liikettä’. Se on hyvin raamatullista. Muistattehan kertomuksen Joosuasta, kun hän voitti amalekilaiset, kun Aaron ja Hur tukivat Mooseksen käsivarsia taistelun aikana (2. Moos. 17:8–16)? Yhteinen rukous näkyi myös Mooseksen, Abrahamin, Danielin, Esterin ja muiden Raamatun henkilöiden elämässä. Jos tällä tavalla rukoillaan yhdessä innokkaasti ja hartaasti, se tuo suuria siunauksia jokaiseen seurakuntaan ja jokaiseen piirikuntaan ympäri maailmaa. Jumalan Henki vuodatetaan sen

seurauksena ja Jeesus tulee takaisin lupauksensa mukaan!”

Paul Ratsara, johtaja, Eteläisen Afrikan – Intian valtameren osasto

Lähdeaineistoa rukoukseen ja herätykseen

Kirjoja

True Revival – Ellen G. White

The Acts of the Apostles – *Apostolien teot* – *Alfa ja omega*, osa 6 – Ellen G. White

Lord, Revive Us Again – Mark Finley

10 Days in the Upper Room – Mark Finley

If My People Pray – Randy Maxwell

40 Days of Prayer – *40 päivää* – Dennis Smith

Nettisivuja

Ten Days of Prayer

www.tendaysofprayer.org

Revival & Reformation

www.revivalandreformation.org

Revived by His Word

www.revivedbyhisword.org

ARME Bible Camp

www.armebiblecamp.com

United Prayer Testimonies

www.unitedprayer247.com

Tämä opas löytyy sähköisenä versiona eri kielillä osoitteessa:

<http://bit.ly/prayingforrainbook>

*Eteenpäin polvillamme,
rukoillaan sadetta!*

www.revivalandreformation.org

ISBN 978-951-629-508-7